

Spannend, dat was het de afgelopen weken in ieder geval. Aan de hand van enkele belangrijke data willen we weergeven hoe de ontwikkelingen zich de afgelopen periode snel opgevolgd hebben en hoe wij dit als Aeikoer bestuur beleefd hebben.

Zaterdag 15 november

Wij al bestuur van de Aeikoer hadden op de Tytsjerkadielshow een kort onderonsje tussen de kooien. Bepaalde zaken met betrekking tot de tentoonstelling werden nog even doorgesproken en sommige zaken werden al geëvalueerd. Dat kon ook omdat de bestuursleden alweer op allerhande manieren bezig waren met de komende tentoonstelling. Zo was Ritske alweer bij een groot aantal winkels langs geweest om advertenties op te halen. Albert was samen met Wietze en enkele leden al dagen druk doende om de hoeveelheid licht tijdens de show te laten toenemen. Reimer en Ryco waren al bezeten van het nieuwe computerprogramma wat we eindelijk mochten uitproberen en Herke was al druk bezig om zoveel mogelijk nieuwe inzenders te werven. Je kon merken dat de bestuursleden er zin in hadden, ze wilden vooruit met de Aeikoer.

Zondag 16 november

Via een berichtje van Reimer blijkt ineens dat er grote zorgen zijn, er is kippengriep ontdekt in Nederland. Vele voorzorgsmaatregelen volgen, wat uiteindelijk leidt tot enorm veel onduidelijkheid. Ik heb de berichten van zondag 16 november nogmaals nagelezen. In eerste instantie gaat het gesprek tussen Reimer en Ryco nog vooral over het feit dat de Waterpoortshow niet doorgaat en over het medeleven met deze bestuurders. Naarmate de dag vordert wordt ook de inhoud van het gesprek tussen beide heren steeds negatiever, want hoe zou het komen met onze Aeikoer.

Pluimvee houdend Nederland raakt in de ban van de gevolgen van deze ziekte. Zo ook wij als bestuurders van de Aeikoer, dagelijks blijft er contact over de ontwikkelingen, waarbij natuurlijk de vraag centraal blijft staan: "Hoe komt it mei ús sjo?" Daarnaast wordt er ook alvast nagedacht over de gevolgen van het niet doorgaan van de tentoonstelling. De negativiteit overheerst steeds meer. Echter positieve berichten zijn er ook, de Fryske Hinneklub zoekt nadat de tentoonstelling in Sneek niet is doorgedaan een nieuwe locatie. Wij als bestuur van de Aeikoer zochten eigenlijk een publiekstrekker en samen kwamen we hier snel uit. Dat betekende dus dat wij als klein Aeikoer clubje ineens samen moesten werken met de bestuurders van de gerenommeerde Fryske Hinneklub.

Maandag 24 november

Op maandagavond hadden we de welbekende ledenvergadering bij rozenkwekerij Hartholt in de koffieruimte. Wederom een spannende vergadering, niet alleen omdat de bestuurders van de Fryske Hinneklub ook aanwezig waren. Maar vooral ook omdat er in de voorgaande dagen weer nieuwe gevallen van vogelgriep bij zijn gekomen. Tijdens deze vergadering moeten we eigenlijk in eerste instantie de knoop door hakken of we überhaupt de show wel willen en durven organiseren. Met daarbij de mogelijk consequentie dat alle inzet voor niets zou zijn. Echter het bestuur wilde volmondig doorgaan, want zij gingen ervoor. "Wy sette troch" zeiden vooral Albert en Herke.

Met de door de nieuwe gevallen ontstane regelgeving bleef het mogelijk om de tentoonstelling op de oorspronkelijke data te houden. Maar er moesten dan geen nieuwe problemen ontstaan. Een probleem dat daarnaast ontstond was de mogelijkheid dat fokkers hun dieren helemaal niet durfden in te sturen en hoe konden we deze mensen dan bereiken. Al met al waren de problemen nog lang niet opgelost.

Desondanks gingen we vol goede moed en met daarbij ook de inzet van de bestuurders van de Fryske Hinneklub door. Reimer en Ryco achter het nieuwe computerprogramma. Ritske probeerde zichzelf wederom te overtreffen door nog meer advertenties bij elkaar te scharrelen. Albert en Wietze waren met allerhande zaken bezig, zo werd het voer en strooisel geregeld en werden de eerste prijsjes voor de verloting bij elkaar gezocht. Herke was vooral bezig om iedereen net zo optimistisch al zichzelf te houden en ondertussen regelde

hij ook nog even het inschrijfgeld en de catering. Al met al verbazingwekkende inzet voor iets wat zo spannend en vooral onzeker was.

Maandag 1 december

De telefoon blijft, een berichtje van Reimer, met enorm slecht nieuws. Er is wederom een geval van vogelgriep ontdekt in Nederland. Opnieuw ontstaat de vraag hoe komt het met onze tentoonstelling en de spanning stijgt wederom. Op woensdag 3 december wordt er uitsluitel gegeven. Het tentoonstellingsverbod wordt met vier dagen verlengd naar donderdag 18 december 00:00 uur. Gebeurt.. is het eerste wat door mijn hoofd schiet, het gaat niet door.

Er wordt een spoedvergadering georganiseerd, waarin we afspraken gaan maken over hoe we dit kenbaar gaan maken aan de inzenders. Toen om acht uur 's avonds de vergadering geopend werd waren mij al verhalen ten ore gekomen over nieuwe mogelijkheden. Tijdens de vergadering werd al snel duidelijk dat Herke en Ritske nog genoeg mogelijkheden zagen. Na enig onderzoek hadden beide heren ontdekt dat wanneer wij de tentoonstellingsdata iets wijzigden en de show zouden inkorten, alles op dezelfde manier kon worden uitgevoerd. Reimer en ook Albert waren in dat geheel iets sceptischer. Vooral Reimer speelde in deze beslissing een belangrijke rol als secretaris en is degene die door de administratieve taken enorm belangrijk is voor de tentoonstelling. Na wat plussen en minnen afwegen konden uiteindelijk Herke en Ritske ook Reimer overtuigen en werd er besloten tot doorgaan. Met daarbij de afweging dat de tentoonstelling een dag korter zou duren en dat bij een nieuw griepgeval de tentoonstelling definitief niet door zou gaan.

Vanaf dat moment is de spanning alleen maar verder toegenomen. Iedere dag houd ieder lid van het bestuur het nieuws in de gaten en is er enorm veel contact. Daarnaast moest er natuurlijk enorm veel werk worden verzet omdat bleek dat het aantal dieren weer meer was geworden dan voorgaande jaren. Ook dit jaar wederom een groei van 14%. Het nieuws dat de Aeikoer gewoon doorging had dus blijkbaar via de tamtam iedereen bereikt. Hier zijn we als bestuur enorm blij mee, maar wanneer ik voor mezelf spreek ben ik vooral heel erg blij wanneer er zaterdag 20 december om 17:00 nog steeds geen nieuwe gevallen van vogelgriep zijn bijgekomen en we met een gerust hart de deuren achter ons dicht kunnen trekken. Ik denk dat de andere bestuursleden hier net zo over denken en ook blij zijn dat de spanning dan eindelijk weg is.

Ik prijs daarbij wel het ongelofelijke doorzettingsvermogen van mannen zoals Herke, Ritske en Albert. Die er alles voor over hadden om de tentoonstelling te maken tot wat het is. Daarnaast prijs ik ook de iets realistischere kijk van een Ryco, Wietze en Reimer. Want soms moet je ook kiezen voor de dingen waar je volledig achter staat en gaan de minnen soms voor de plussen. In dit bestuur zit een mengelmoes van mensen, die uiteindelijk ondanks alles ervoor hebben gezorgd dat de moed erin werd gehouden en weer een prachtige show is gepresteerd.

Daarbij moet ik ook de leden en bestuurders van de Fryske Hinneklub bedanken. Het is en blijft een eer om deze succesvolle club te mogen verwelkomen op onze tentoonstelling. Hartelijk dank alleen al voor het aanwezig zijn.

Verder wil ik ook net als voorgaande jaren enorm "de froulju fan de kofje" bedanken. Iedereen die geholpen heeft bij het opbouwen en/of afbouwen en allerlei materialen en spullen kosteloos beschikbaar heeft gesteld. In het bijzonder willen we natuurlijk ook op deze manier rozenkwekerij en bloemwinkel Hartholt bedanken, voor de gastvrijheid en de mogelijkheid tot het tentoonstellen van alle dieren. Verder natuurlijk ook de sponsors die ieder jaar weer zorgen voor de mogelijke financiële armslag. En uiteindelijk willen we ook u als inschrijver/bezoeker bedanken voor de belangstelling en vooral ook dat u blijft bijdragen aan de rooskleurige toekomst van deze club.

Wij wensen u een fijne tentoonstelling en hopen u volgend jaar weer in goede gezondheid terug te zien.

Bestuur "De Aeikoer" Arjen de Jong, voorzitter